

рівнях – від державного до локального, оскільки наявна певною мірою у суспільстві проблема добровільної смерті як заперечення майбутнього, не втрачаючи своєї актуальності, на жаль, буде загострюватися у повоєнні роки, про що свідчить історичний досвід розвитку людства.

Список використаних джерел:

1. Енциклопедія для фахівців соціальної сфери / за заг. ред. проф. І. Д. Зверсвої. Київ – Сімферополь : Універсум, 2013. 2-ге вид. 536 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-502-3-85>

Романів В. П.,

*аспірант кафедри психології, філософії та суспільних наук
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського
м. Київ, Україна*

ЮРИДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ СОЦІАЛЬНІ ФАКТОРИ ПРАВОВОЇ ПОВЕДІНКИ В УМОВАХ ВІЙНИ

Сучасна юридична наука переживає період швидкого та динамічного розвитку, зумовленого глобальними змінами в суспільстві, технологіях та політиці. Цей розвиток вимагає від юристів не лише глибоких знань традиційних правових концепцій, але й здатності адаптуватися до нових викликів та проблем.

Швидкий розвиток інформаційних технологій, штучного інтелекту та кіберпростору створює нові правові виклики. Юристам необхідно розробляти правові норми, що регулюють ці нові сфери, а також адаптувати існуючі закони до цифрової епохи.

Це включає питання захисту персональних даних, кібербезпеки, правового регулювання штучного інтелекту та електронної комерції.

Зростаюча взаємозалежність країн вимагає посилення міжнародного правового співробітництва. Юристи повинні бути готові до роботи з міжнародними договорами, міжнародними організаціями та міжнародними судами. Актуальними стають питання міжнародного гуманітарного права, прав людини та міжнародного економічного права.

Сучасне суспільство стикається з новими соціальними викликами, такими як гендерна нерівність, міграція та зміни клімату. Юридична наука повинна реагувати на ці виклики, розробляючи правові механізми захисту прав людини та забезпечення соціальної справедливості. Це включає питання прав меншин, прав біженців та екологічного права.

Сучасна юридична наука все більше інтегрується з іншими дисциплінами, такими як соціологія, економіка та політологія. Юристи використовують емпіричні методи, аналіз даних та інші нові методології для дослідження правових явищ.

Це дозволяє отримати більш глибоке та комплексне розуміння права. В умовах війни, та євроінтеграційних прагнень, для України особливо важливим є розвиток юридичної науки. Питання воєнних злочинів, відновлення країни, та адаптація законодавства до стандартів ЄС вимагають особливої уваги. Отже, сучасна юридична наука є динамічною та адаптивною, постійно розвиваючись для відповіді на нові виклики та потреби суспільства.

Актуальні дослідження в юридичній науці відіграють вирішальну роль у формуванні ефективної правової системи. Вони дозволяють адаптувати право до швидкозмінних реалій, виявляти та аналізувати нові правові проблеми, що виникають у зв'язку з технологічним прогресом, глобалізацією та соціальними трансформаціями.

Результати цих досліджень використовуються для удосконалення законодавства, підвищення якості правосуддя та забезпечення захисту прав людини. Крім того, вони сприяють формуванню правової культури в суспільстві, підвищуючи рівень правової свідомості громадян. Таким чином, актуальні дослідження є необхідною умовою для розвитку справедливої та ефективної правової системи, здатної адекватно відповідати на виклики сучасного світу.

Мета. «Огляд ключових напрямів та тенденцій» полягає в тому, щоб коротко та чітко представити сучасний стан юридичної науки.

Завданнями є визначення основних сфер досліджень, аналіз їх актуальних проблем та виявлення напрямків розвитку.

Необхідно систематизувати інформацію, проаналізувати її та представити результати у структурованому вигляді, використовуючи наочні матеріали та приклади.

Основні напрями сучасних досліджень цифровізація права

Сучасна юридична наука активно досліджує правове регулювання штучного інтелекту та робототехніки, зосереджуючись на питаннях відповідальності та етики. Паралельно з цим, важливим напрямом є захист персональних даних у цифровому просторі, де розробляються механізми захисту конфіденційності та регулювання обробки даних.

Також, значна увага приділяється електронному правосуддю та цифровізації юридичних послуг, що передбачає впровадження інформаційних технологій у судову систему та надання юридичних послуг.

В умовах війни та євроінтеграційних прагнень, юридична наука в Україні переживає період інтенсивного розвитку. Актуальні дослідження зосереджені на трьох ключових напрямках, що відображають нагальні потреби суспільства.

- *Правові аспекти війни та відновлення України:*

1. Цей напрям включає дослідження міжнародного гуманітарного права, зокрема питань відповідальності за воєнні злочини, компенсації збитків, завданих агресією, та захисту прав цивільного населення.

2. Особлива увага приділяється правовим механізмам реінтеграції окупованих територій, відновленню зруйнованої інфраструктури та забезпеченню соціального захисту постраждалих.

3. Також проводяться дослідження правових аспектів міжнародної допомоги та співпраці у процесі відновлення України.

- *Реформа судової системи та боротьба з корупцією:*

1. Цей напрям зосереджується на аналізі ефективності антикорупційних механізмів, удосконаленні судової процедури та забезпеченні незалежності судової влади.

2. Досліджуються питання доброчесності суддів, прозорості судового процесу та доступу до правосуддя.

3. Особлива увага приділяється дослідженню міжнародних стандартів у сфері боротьби з корупцією та їх імплементації в українське законодавство.

- *Адаптація законодавства до стандартів ЄС:*

1. Цей напрям передбачає комплексний аналіз та гармонізацію українського законодавства.

2. Досліджуються правові аспекти євроінтеграції, зокрема питання захисту прав людини, внутрішнього ринку, конкуренції та екології.

3. Особлива увага приділяється дослідженню досвіду країн-членів ЄС у процесі адаптації законодавства.

Висновки. Отже спераючись на досвід який ми отримуємо із джерел можна зробити наступний висновок про те, що юридична наука відіграє вирішальну роль у формуванні правової держави, забезпечуючи теоретичну основу для створення ефективного та справедливого законодавства.

Її постійне оновлення та розвиток є необхідними для адаптації до нових викликів, що виникають у суспільстві, таких як технологічний прогрес, глобалізація та соціальні зміни.

Перспективи подальших досліджень полягають у поглибленні міждисциплінарних підходів, використанні емпіричних методів та аналізі даних, а також у розвитку юридичної компаративістики для виявлення загальних тенденцій та гармонізації законодавства.

Ці напрями дозволять юридичній науці ефективніше сприяти розвитку правової держави та захисту прав людини.

Список використаних джерел:

1. Джужа О. М. Запобігання злочинам, пов'язаним із сексуальним насильством : монографія. Київ : Атіка, 2009. 240 с.

2. Джужа О. М., Василевич В. В., Колб О. Г., Наливайко В. С. Запобігання правопорушенням у місцях позбавлення волі. Луцьк : ПП Іванюк В. П., 2010. 544 с.
3. Коновалова В. О. Юридична психологія. Київ. 424 с.
4. Мухіна Г. В. Юридична психологія : навчально-методичний посібник. Київ : ВД «Дакор», 2019. 236 с.
5. Васильєв В. Л. Юридична психологія. Київ : Либідь, 2009. 480 с.
6. Орлов Ю. В. Психологія слідчих дій: монографія. Київ : КНТ, 2017. 280 с.
7. Юридична психологія – Алерта. Київ : Алерта, 2017. 350 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-502-3-86>

Семенюк Д. В.,

аспірант другого року навчання

*Українського державного університету імені Михайла Драгоманова
м. Київ, Україна*

ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ: ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ТА СУЧАСНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Психологічне благополуччя є одним із ключових понять сучасної психології, яке охоплює широкий спектр аспектів психічного здоров'я людини. Воно відображає стан повноцінного функціонування особистості, включає позитивні переживання, життєву задоволеність, здатність ефективно взаємодіяти з оточенням та знаходити сенс життя. Дослідження цієї проблематики набуває особливої актуальності у зв'язку зі зростанням психологічних викликів сучасності, зокрема соціальних криз, пандемій та військових конфліктів.

Теоретичні підходи до психологічного благополуччя представлені кількома основними напрямками. Найвідомішими серед них є гедоністичний та евдемоністичний підходи.

Гедоністичний підхід, представлений у роботах Еда Дінера, розглядає благополуччя як суб'єктивне відчуття щастя та задоволення життям. Цей підхід базується на ідеї, що основним критерієм благополуччя є баланс між позитивними та негативними емоціями. Людина вважається психологічно благополучною тоді, коли вона переважно відчуває позитивні емоції, такі як радість, щастя, задоволення, і мінімально переживає негативні емоції, такі як сум, страх чи гнів [3].

Евдемоністичний підхід, розроблений Керол Ріфф, Річардом Раяном та Едвардом Десі, фокусується на більш глибоких аспектах життя